

РЕШЕНИЕ

№ 7387

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 12.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **5981** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба на Д. П. в качеството му на представляващ „Доброволците на Свв. Г.“ Фондация за общественополезна дейност с ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], ,1612, бул. „цар Б. III“ № 20,[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № Ж-414 от 27.04.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране. В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението поради неправилно приложение на закона и в разрез със съдебната практика по разграничение на предоставянето на ток за битови и небитови нужди. Акцентирано е върху общественополезната дейност, която развива фондацията, което според жалбоподателя е достатъчно да обоснове третирането му като „битов клиент“. По същество моли съда да отмени обжалваното решение и да разпорежи ползването на предоставен му обект находящ се на [улица] [населено място] да бъде запазен с електроенергия и таксувано като битов клиент.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., която поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрк.К. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ ЕАД с писмено становище представя като доказателства по делото Договор за снабдяване с

електрическа енергия сключен между дружеството и жалбоподателя Фондация за общественополезна дейност „Доброволците на Свв. Г.“ ведно с приложения към него и изразява становище по същество на жалбата като счита същата за недопустима поради отпаднал интерес, а в условията на евентуалност – за неоснователна. Претендира присъждане на разноски за процесуално представителство.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД с писмено счита жалбата за неоснователна, предлага да се отхвърли и да се потвърди решението на КЕВР. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 80-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Фондация „Доброволците на Свв. Г.“ (наричана по-долу за краткост „Ф.“) е учредена през 2019 г. като юридическо лице с нестопанска цел за осъществяване на дейност в обществена полза. Целите на фондацията са разписани в чл.8 от нейния устав / л.47-51 от делото/ като най-общо обхващат дейности за подкрепа и подпомагане на хора в неравностойно социално положение, в затруднено материално и/или здравословно състояние, уязвими лица и обществени групи. С Решение № 750 от 06.10.2022 г. на Столичен общински съвет /л.57-гръб и л.58/ Съветът е дал съгласие да се учреди безвъзмездно право на ползване в полза на Ф. за срок от 5 години върху реална част от нежилищен имот – частна общинска собственост, актуван с АчОС № 1969/07.02.2022 г. на СО, Район „К. село“, представляваща кафе-аперитив, състоящ се от зала за консумация, обособен бар, склад, офис, санитарен възел и предверие, с площ от 80,40кв.м., намиращ се в сграда с идентификатор 68134.201.125.3 по кадастралната карта и регистри, одобрени със Заповед № РД-18-50/20.06.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК, съгласно скица на сграда № 15-1239794/15.11.2021г. на СГКК – [населено място], с предназначение сграда за енергопроизводство (трафопост), разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.201.125, с адрес: [населено място], Район „К. село“, [улица], за осъществяване общественополезната дейност на фондацията. В изпълнение на така взетото решение е издадена Заповед СОА22-РД65-28/30.11.2022 г. на кмета на столична община /л.56-57 от делото/ и сключен Договор за учредяване право на ползване от 30.12.2022 г. /л.67-гръб - л.68/, с който в полза на Ф. е учредено безвъзмездно право на ползване за срок от 5 години върху гореописания нежилищен имот, представляващ кафе-аперитив.

До този момент обектът е бил снабдяван със стопански ток за небитови цели, като от месец Ноември 2020 г. електроснабдяването в имота е било преустановено на основание чл.123, ал.1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ поради неплащане на дължими суми.

На 05.01.2023 г. Ф. подава заявления до Електроразпределителни мрежи Запад ЕАД /“Е. Запад“/ за смяна на ползвател и встъпване в договорни отношения като битов потребител и до Електрохолд Продажби ЕАД /Електрохолд/ за продажба на електрическа енергия за битови нужди /л.52-гръб-л.55/ придружени с молба за възстановяване на електрозахранването в помещенията /л.40/. И двете дружества са постановили отказ на така подадените заявления. Срещу отказите Ф. е подала жалба

пред КЕВР, по която е образувана преписка и извършена проверка на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с което е изискано становище от „Електрохолд” и „Е. Запад“ във връзка с подадената жалба.

Становище на електроразпределителното дружество е постъпило в Комисията на 21.03.2023 г. /л.39 от делото/.

Становище на електроснабдителното дружество е постъпило в Комисията на 20.03.2023 г. /л.64 от делото/.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх. № Е-ДК-544 от 21.04.2023 г. (лист 35-36 от делото). Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 139 от 27.04.2023 г. (лист 30 и сл.), в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното Решение № Ж-414 от 27.04.2023г. енергийният регулатор е счел жалбата за неоснователна и е прекратил производството със следните мотиви:

По отношение за отправеното искане за преминаване на битов ток КЕВР изцяло е възприел мотивите на дружествата, а именно, че Ф., като ЮЛ с нестопанска цел, не попада в приложното поле на разпоредбите регламентиращи предоставянето на ток за битови нужди заложи в чл. 3, т. 1 от Общи условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, одобрени с Решение № ОУ-2 от 04.06.2021 г. (Общите условия), както и съобразно критериите за дефиниране на клиентите заложи и в разпоредбите на Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЧЕЗ Електро България“ АД (с ново наименование „Електрохолд Продажби“ ЕАД), одобрени с Решение № ОУ - 059 от 07.11.2007 г. и изменени и допълнени с Решение № ОУ - 03 от 26.04.2010 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ОУ). По смисъла на чл. 4, ал. 1 от ОУ се дава възможност потребителят на електрическа енергия да може да я използва за битови или стопански нужди. Съгласно чл. 4, ал. 2 от ОУ, потребител на електрическа енергия за битови нужди е физическо лице собственик или ползвател на имот, което ползва електрическа енергия за домакинството си. В разпоредбата на чл. 4, ал. 4 от ОУ е регламентирано, че потребител на електрическа енергия за стопански нужди е физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа съгласно действащото законодателство. Ф. е ЮЛ с нестопанска цел, регистрирано съгласно Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ).

Съгласно чл. 3, ал. 3 от ЗЮЛНЦ „Юридическите лица с нестопанска цел могат да извършват допълнителна стопанска дейност само ако е свързана с предмета на основната дейност, за която са регистрирани, и като използват прихода за постигане на определените в устава или учредителния акт цели“. По силата на чл. 38, ал. 1 от закона ЮЛ с нестопанска цел извършват общественополезна дейност в подкрепа за деца, за хора с увреждания и за лица и общности в риск от социално изключване.

КЕВР е достигнал до извода, че след като „горните разпоредби на ЗЮЛНЦ не забраняват на ЮЛ с нестопанска цел да извършват „допълнителна стопанска дейност“, включително с цел печалба, с оглед на това те обичайно ползват обектите за извършване на общественополезна дейност, което по смисъла на Директивата изключва ползването на енергията в тези обекти за битови нужди. Наред с това, юридическите лица не могат да ползват енергията лично, за „собствена“ битова консумация, защото са недееспособни, извършват действия, вкл. ползват електрическата енергия посредством физически лица. В този смисъл по дефиниция Ф., в качеството на ЮЛ с нестопанска цел, не може да ползва енергия за битови нужди. В случай че имотът, в който се ползва енергията, се предоставя на физическо лице за обитаване и задоволяване на неговите битови нужди, обектът може със съгласието на собственика да бъде регистриран на физическото лице - ползвател, което да декларира, че използва енергията за битови нужди. В конкретния случай Ф. изрично е заявила в жалбата си, че обектът „кафе“ ще се използва като център „Обитание“, чрез който от името на ЮЛ ще се предлагат услуги с насоченост към подкрепа за осигуряване на битови условия и житейски умения на болни хора, и такива в затруднено положение, вкл. предлагане на безплатна храна.“

По отношение на искането за възстановяване на електрозахранването в обекта, КЕВР се е солидаризирала, дословно преписвайки заявеното от дружествата, че „преустановеното електрозахранване на обекта, в съответствие с чл. 124 от ЗЕ, енергийното предприятие ще възстанови снабдяването на клиента след отстраняване на причините, довели до преустановяването им, в случая - заплащане на всички дължими суми“.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи и ангажирани от страните такива.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Макар да не са ясно диференцирани в обжалваното решение и обособени в самостоятелни точки от същото, по същество дружествата, а в следствие и КЕВР са се произнесли по две отделни и напълно самостоятелни искания на дружеството жалбоподател: 1) обектът да премине на битов ток и 2) да се възстанови електрозахранването. Решението на КЕВР е обжалвано в цялост и по същество от съда се иска да разпорежи: 1) обектът да бъде захранен с електроенергия и 2) таксуван като битов клиент.

Съгласно разпоредбата на чл. 159, т. 4 от АПК жалбата се оставя без разглеждане, а съдебното производство се прекратява, когато оспорващия няма правен интерес от оспорването. Липсата на правен интерес е абсолютна процесуална пречка за съществуването на правото на оспорване и за нея съдът следи служебно. Този правен интерес може да липсва още при подаване на жалбата, но може да отпадне и в един по-късен момент, като във всички случаи съдът е длъжен да прекрати съдебното производство като недопустимо.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са представени Договор за снабдяване с електрическа енергия от 14.06.2023г. сключен между „Електрохолд продажби“ ЕАД и Ф. ведно с приложения към него /л.104 и следващите/ и разписки за платена електроенергия за период след 01.07.2023 г. /л.138/. Следователно може да се направи обоснован извод, че към настоящия момент

електрозахранването в обекта е възстановено.

Съгласно чл. 147, ал. 1 АПК право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. Правният интерес следва да е пряк, непосредствен и личен. За да е пряк правният интерес, следва със самата отмяна на оспорения административен акт да бъдат отстранени неблагоприятните последици или да се предотврати настъпването на неблагоприятни последици от неговото изпълнение.

В разглеждания случай жалбата на Ф. в тази част е била допустима към момента на подаването ѝ, но поради настъпване на нови обстоятелства – възстановяване на електрозахранването, правният интерес от оспорването в тази част е отпаднал и жалбата е станала недопустима. Следователно, макар при подаването на жалбата за жалбоподателя да е съществувал правен интерес от оспорването, то този правен интерес е отпаднал впоследствие и това е основание за приложение на разпоредбата на чл. 159, т. 4 АПК по отношение на частта, с която е отхвърлена жалбата срещу отказ за възстановяване на електрозахранването в процесния обект.

Жалбата в останала ѝ част е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, с правен интерес от оспорване и в предвидения за това срок. Според настоящия състав, горното не се влияе от сключения в хода на производството договор между Ф. и Електрохолд за продажба на небитов ток, предвид, че същия очевидно е инспириран от настоящия отказ и обжалването му има за цел именно промяна на вида потребляван ток.

По същество обаче жалбата се явява неоснователна.

Неоснователно е възражение за невалидност на акта поради липса на изискуемия за вземането му кворум. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 ЗЕ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ (изм. ДВ, бр. 9 от 2022 г., в сила от 1.02.2022 г.) Комисията е колегиален орган и се състои от 5 членове, включително председател. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. Видно от приложения по делото Протокол № 139 от 27.04.2023 г. закрито заседание на КЕВР, решението е взето с два гласа „за“, от които един глас на член на комисията със стаж в енергетиката. Следователно оспореното решение е издадено от компетентен орган и при наличие на изискуемия кворум.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са от такова естество, че да рефлектират върху законосъобразността и обосноваването му. Спазени са изискванията на Глава девета от наредба № 3 от 2013 г. Изискано е становище от електроразпределителното предприятие. Събрани са всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по случая и проверка на подадената жалба.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Съгласно т. 2а на § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЕ в относимата редакция „битов клиент“ се определя като клиент, който купува електрическа енергия за собствени нужди. Съгласно т. 33а „небитов клиент“ е определен като клиент, който купува енергия за небитови нужди. Въведеното в ЗЕ разделение на клиентите, цитирано по – горе, е в съответствие и с целта на дефиницията на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13.07.2009 г. относно Общите правила за вътрешния пазар на електрическа енергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10: - „битов клиент“ означава клиент, купувач електроенергия за собствена битова консумация, като изключват търговски или професионални дейности съгласно чл. 2, т. 11 „небитов клиент“ означава физическа или юридическо лице, купувач електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители клиенти на едро.

Критериите за дефиниране на клиенти са заложили и в разпоредбите на Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ“ АД относими към момента на произнасяне, одобрени с Решение № ОУ - 059 от 07.11.2007 г. и са изменени и допълнени с Решение № ОУ - 03 от 26.04.2010 год. на ДКЕВР. Дефиницията на потребител на електрическа енергия съгласно чл. 4, ал.1 от Общите условия включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“, определено в ал.2 на същия член като физическо лице - собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си. Дефиницията на „Потребител на електрическа енергия за стопански нужди“ е дадена в чл.4, ал.4 от ОУ, съгласно която това е физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа съгласно действащото законодателство.

Продажбата на електрическа енергия се предполага от подадено писмено заявление от страна на потребителя, в което той посочва дали електрическата енергия ще бъде използвана за битови нужди или за стопански нужди (чл.8, ал.3, т.4 от ОУ)

Съгласно чл.4, ал.5 от същите в случаите, когато настъпи промяна в предназначението на обекта, в който се използва електрическа енергия, потребителят е длъжен писмено да уведоми за това продавача в 30 (тридесет) дневен срок след промяната. При неуведомяване, електрическата енергия се заплаща по по-високата цена, считано от датата на съставянето на констативен протокол за това обстоятелство по реда на тези Общи условия. Освен това съгласно чл.13, т.5 от ОУ Потребителят се задължава да уведоми продавача в 30 (тридесет) дневен срок в писмена форма за всяка промяна, свързана с личните му данни или

със собствеността или другите основания, на които продавачът доставя електрическа енергия на обекта.

За клиента е налице право да ползва електрическата енергия за битови или за стопански нужди и право да предприема действия по промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия (от небитова на битова или обратно) на територията на един обект неограничено във времето и по брой пъти. С оглед гореописаната нормативна уредба и действащи ОУ същите предполагат уведомителен режим от страна на клиента по отношение на начина на ползване на ел. енергията.

По делото не се спори, че законът, а и практиката са категорични и еднопосочни за това, че критерият за разделение между битов и небитов клиент е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще я потребяват. В настоящия случай двете енергодружества и КЕВР са мотивирали отказите си с комплексна оценка на правната форма на заявителя, а именно юридическо лице с нестопанка цел, което като такова не би могло да ползва енергията за „собствена“ битова консумация и липсата на данни, че в обекта няма действително да се извършва стопанска дейност и същият да се ползва по предназначение. Т.е. отказите са постановени не заради и единствено на плоскостта на предназначението на обекта, а заради кумулативното установените според КЕВР пречки за това, изразяващи се в правноорганизационната форма на молителя и предназначението на обекта.

Обжалваният акт е правилен като краен резултат, макар и не поради всички изложени в него основания.

Настоящата инстанция не може да се солидаризира с разбирането, че юридическо лице с нестопанска цел не може да бъде „битов потребител“ на електроенергия предвид наличието на практика в обратен смисъл, от която този съд в принципен план не отстъпва, а именно Р № 273/06.10.2014г. по гр.д. № 693/2014г. на ВКС, IV-то ГО и Р № 3765 от 28.03.2017г. по адм.д. № 12292/2016 г., IV отд. НА ВАС, с което е потвърдено Р № 5823 от 10.09.2016г. по адм.д. № 927/2016г. АССГ. Доколкото обаче, за да постанови крайния си извод съставът на АССГ в цитираното решение е стъпило именно на решението на ВКС, настоящата инстанция ще обърне внимание на заложените в него постановки.

Действително, в приложимата по казуса редакция на ЗЕ не се поставя критерий за вида на субекта, за който се предоставя енергията. Такъв обаче е разписан в дефинициите на „битов“ и „небитов“ клиент в действащите и относими към същия период общи условия на

енергодружествата, които възпроизвеждат дефинициите на Директивата, които настоящата инстанция не може да пренебрегне. Същите са много по-близки и съответстващи на разглежданата в Решение № 273/06.10.2014г. на ВКС правна уредба. При правния анализ на същата върховният съд е достигнал до извода, че „и юридическите лица с нестопанска цел (сдружения и фондации), които не извършват никаква стопанска дейност (респ. – не купуват и не ползват електрическа енергия за стопански нужди) и не са на издръжка на държавния или общинския бюджет, следва да се отнесат в категорията „потребители на електрическа енергия за битови нужди” през периода на действие на дефинитивните разпоредби“ В разглеждания казус съдът е постановил, че юридическото лице с нестопанска цел следва да бъде таксувано по цени за битов клиент, тъй като по отношение на същото по делото е безспорно установено, че „е регистрирано с единствената цел да се изгради и експлоатира трафопост и мрежа за ниско напрежение до жилището/вилния имот на всеки негов член, поради което потреблението на електрическата енергия през процесния период, като краен резултат е било за битовите нужди на неговите членове. Установено е и че ответното сдружение не извършва никаква стопанска дейност (което е и изрично записано в устава му), а осъществяваната от него нестопанска дейност е такава в частна полза (чл. 2, ал. 4 от ЗЮЛНСЦ), респ. - то очевидно не е на издръжка на държавния или общинския бюджет.“ Аналогични фактически установявания има и в адм.д. № 927/2016г. АССГ, но не и в настоящето производство.

Видно от представения по делото Устав на Ф. в чл.9, ал.1, т.7 от същия (л.48 от делото) Ф. може да набира и използва средства и от развивана от самата фондация стопанска дейност, т.е. не е изключено същата да развива такава. На следващо място в т.ІІІ, т.5 от Договора за учредяване право на ползване изрично е вписано, че приемателят (Ф.) се задължава да ползва общинския имот съобразно неговото предназначение, което е като бе установено и неоспорено в производството на нежилищен имот кафе-аперитив.

В хода на производството, съдът, с разпореждане от 31.07.2023 г., е дал указания на оспорващата страна във връзка с разпределението на доказателствената тежест и на фондацията е дадена възможност да сочи доказателства в подкрепа на изложените в жалбата доводи, като такива в хода на производството не бяха събрани. По същество фондацията не сочи по какъв именно начин ще бъде ползван предоставения обект, а най-общо и абстрактно сочи, че ще се ползва за битови нужди на

нуждаещите се. Несъмнено, общественополезните цели, които фондацията преследва, заслужават подкрепа и съдействие, но същите следва да бъдат предоставяни при съблюдаване и спазване на законите и не следва да обосноват по-благоприятно третиране само на това основание, доколкото редица държавни, общински и частни учреждения, които действат в обществен интерес именно като такива са потребители на небитов ток. В хода на делото и съобразявайки горното (а именно принципната възможност да развива стопанска дейност и ограничителните условия на договора за ползване) според настоящата инстанция жалбоподателят не представи доказателства, които да обосноват извод, че в обекта ще се ползва електроенергия именно за битови нужди. В свое съвсем скорошно решение ВАС отбелязва, че *„промяната на категорията на клиентите не може да се основава на обявеното от тях потребление, а следва да се свързва с обективно съществуващи данни относно вида на потреблението“*, като казуса разглежда искане за промяна на обект регистриран като офис (Р № 8353 от 11.08.2023 г. по адм.д. № 1786/2023 Г., III ОТД. НА ВАС).

По така изложените съображения, съдът намира обжалваното решение на КЕВР като краен резултат за правилно и законосъобразно, поради което жалбата срещу него, следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Горното не пречи на жалбоподателя да иницира ново производство по промяна на статуса си в „битов клиент“ по вече сключения договор с Електрохолд.

При този изход на спора сторените от жалбоподателя разноски остават за негова сметка. Ответникът и заинтересованите страни претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да заплати сумата от по 100 лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал.1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК Административен съд София –град, III отделение, 80-ти състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Доброволците на Свв. Г.“ Фондация за общественополезна дейност с ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ж-414 от 27.04.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта, с която е отхвърлена жалбата на дружеството срещу отказ за

възстановяване на електрозахранването на обект кафе-аперитив находящ се на адрес: [населено място], Район „К. село“, [улица] ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 5981/2023г., в тази част.

В прекратителната му част съдебният акт има характер на Определение и може да се обжалва пред Върховния административен съд с частна жалба, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Доброволците на Свв. Г.“ Фондация за общественополезна дейност с ЕИК[ЕИК] в останала ѝ част срещу Решение № Ж-414 от 27.04.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА „Доброволците на Свв. Г.“ Фондация за общественополезна дейност с ЕИК[ЕИК] да заплати на КЕВР сумата в размер на 100 /сто/ лв., представляваща направени по делото разноски за юрискокултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Доброволците на Свв. Г.“ Фондация за общественополезна дейност с ЕИК[ЕИК] да заплати на „ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ“ ЕАД сумата в размер на 100 /сто/ лв., представляваща направени по делото разноски за юрискокултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Доброволците на Свв. Г.“ Фондация за общественополезна дейност с ЕИК[ЕИК] да заплати на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД сумата в размер на 100 /сто/ лв., представляваща направени по делото разноски за юрискокултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че е изготвено.

Преписи от Решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: